

יצחק בלכמן

המבקר ששילם מחיר אישי יקר

רו"ח יצחק בלכמן יכול היה להתמקד בעבודתו המקצועית, לקבל את משכורתו בראשית כל חודש ולחיות חיים שלווים ורגועים. אבל רו"ח בלכמן קורץ מחומר נדיר של אזרחים שאכפת להם. כאשר התעוררו אצלו חשדות לביצוע עבירות על החוק, במסגרת ההתחשבות על הדו"חות הכספיים שהגישו הקואופרטיבים לתחבורה "אגד" ו"דן", הוא החליט שלא לנקוט במדיניות של בת יענה ופנה אל המשטרה, ומאוחר יותר גם לגורמים נוספים, בבקשה לחקור את החשדות שהעלה, מגובים במסמכים ששימשו, לכאורה, כראיות.

מרגע שפתח במאבק השתנו חייו באורח קיצוני. הוא פוטר מעבודתו, נגרמו לו נזקים אישיים קשים, הן בתחום הכלכלי והן בתחום הבריאותי והוא הפך לאדם נרדף ומאויים. לרוע מזלו המשטרה לא העמיקה את החקירה בחשדות בפרשה זו. בהיעדר ראיות חותכות סגרה הפרקליטות את התיק.

רו"ח בלכמן לא הרים ידיים והמשיך לנהל את המאבק בודד במערכה. מאחר שפניותיו וערעוריו החוזרים והנשנים למשטרה ולפרקליטות נדחו, החליט לפנות לערכאה הגבוהה ביותר. בפברואר 2004 הוא הגיש לבית המשפט העליון בירושלים את עתירתו למתן צווים על תנאי נגד: משטרת ישראל - המטה הארצי, היועץ המשפטי לממשלה, ונגד הנלווים. במאי 2004 נתנו שלושת שופטי בג"ץ את פסק דינם בעתירה. בא-כוח המדינה קיבל את הצעת בית המשפט, שלפיה תזמין המשטרה את העותר ותגבה את אמרתו. בעקבות זאת תחליט המשטרה אם יש מקום לגביית עדויות נוספות, על יסוד העדויות שתגבנה ישובו המשיבים משטרת ישראל והיועץ המשפטי לממשלה, ויגבשו את עמדתם האם יש מקום לפתוח בחקירה נגד הנלווים.

לדברי רו"ח בלכמן, משטרת ישראל, מחוז ת"א, מפלג הונאה ירקון, אליהם המטה הארצי החזיר את התיק לחקירה, מילאו את פס"ד בג"ץ באופן הצר ביותר. המתלונן זומן אמנם למשטרה למסור את עדותו, אך למיטב הבנתו לא חקרה המשטרה את מסמכי ההוכחות שנמסרו לה. סופו של סיפור שהמשטרה סגרה את התיק.

על אומץ ליבו, מאבקו הבלתי מתפשר ועמידתו האיתנה מול לחצים מצד גופים שונים, מוענקת לרו"ח יצחק בלכמן תעודת הוקרה במסגרת "אות המבקר האמיץ" לשנת 2009 ע"ש עוזי ברלינסקי ז"ל.